

Samenvatting

In 2002 heeft de federale regering zich tot doel gesteld het aantal verkeersslachtoffers met 50% te verminderen tegen 2010. Ze heeft daartoe een beleid uitgewerkt dat erop gericht is de gebruikers meer het gevoel te geven dat ze worden gecontroleerd.

Het instrument dat sinds 2004 specifiek voor dat beleid wordt gebruikt, is het Fonds voor de Verkeersveiligheid. Dit fonds wordt gefinancierd door de stijgende ontvangsten uit verkeersovertredingen, een totaal bedrag van 293 miljoen euro voor de jaren 2004 tot 2007. Het Fonds voor de Verkeersveiligheid heeft als voornaamste doel acties te financieren die worden uitgevoerd door de 196 lokale politiekorpsen en de federale politie.

Het Rekenhof heeft de actieplannen voor verkeersveiligheid van de politiediensten onderzocht. Het heeft nagegaan of het financieringsmechanisme in overeenstemming is met de regelgeving en of het coherent is met de nagestreefde doelstellingen. Daarnaast heeft het ook onderzocht hoe doeltreffend de jaarlijkse goedkeurings- en evaluatiecyclus werkt.

Het Rekenhof zet in dit verslag uiteen dat de reglementering weinig nauwkeurig is en dat ze niet altijd correct wordt toegepast. In hoofdzaak zorgt de overschatting van het aandeel van de federale politie en van de FOD Justitie ervoor dat de 196 lokale politiekorpsen voor de jaren 2005 tot 2007 12 miljoen euro minder inkomsten hebben.

Het Rekenhof komt bovendien tot de conclusie dat het koninklijk besluit dat de wet uitvoert, de financiering van de actieplannen onvoldoende koppelt aan het bereiken van de nagestreefde doelstellingen, namelijk het verminderen van het aantal verkeersslachtoffers. De politiediensten worden er niet toe aangezet de meest doeltreffende acties te ontplooiën, precies omdat de financiering slechts in beperkte mate van de bereikte resultaten afhangt.

Daarnaast heeft een fout in de bepaling van het aantal slachtoffers dat als referentiepunt geldt, die link met de nagestreefde doelstelling nog zwakker gemaakt.

Het Rekenhof preciseert in dit rapport welke correcties moeten worden toegepast om de verdeling conform de regelgeving te kunnen berekenen. Het stelt ook berekeningsregels voor waarmee de samenhang tussen de financiering en de doelstellingen die de wetgever nastreeft, kunnen worden verbeterd

Wat de jaarlijkse cyclus betreft, bepaalt de regelgeving dat de politiediensten actieplannen inzake verkeersveiligheid moeten indienen, die vergezeld moeten zijn van evaluatieverslagen over de acties van het voorgaande jaar. Die plannen moeten worden goedgekeurd door de ministers van Binnenlandse Zaken en Mobiliteit.

Bij deze cyclus moet op veel vlakken voorbehoud worden geformuleerd, zodat een herziening van de geplande processen en van de tijdschema's zich opdringt.

Het tijdschema werd immers systematisch opgeschoven. De ministers van Binnenlandse Zaken en van Mobiliteit verkeerden nooit in de gelegenheid de financieringsakkoorden met de politiediensten goed te keuren vóór september. Daardoor moesten de acties die niet konden worden gerealiseerd, worden uitgesteld naar het volgende jaar, waardoor het onderzoek van de documenten nog ingewikkelder werd.

Door het jaarlijkse tijdschema waarin de wet voorziet, moeten bovendien de gerealiseerde en de geplande acties samen worden geëvalueerd binnen een termijn van twee maanden, en dat voor alle politiediensten.

Het Rekenhof is van oordeel dat de goedkeuring van een nieuw plan zou moeten worden losgekoppeld van de evaluatie van het plan van het jaar voordien. Het tijdschema moet dus worden herzien. De nadruk moet komen te liggen op de operationele doelstellingen die elke politiedienst moet halen, en op de indicatoren die voor de evaluatie zullen worden gehanteerd, en niet meer zozeer op de eventuele controle van de uitgaven.

Zo wordt de idee naar voor geschoven om minder informatie te verzamelen, maar wel informatie bijeen te brengen die nuttiger is voor de federale overheid om de doeltreffendheid van de acties te evalueren en om een globale evaluatie te maken van de bijdrage van het Fonds voor de Verkeersveiligheid tot de vermindering van het aantal slachtoffers.

De pistes voor verbetering die het Rekenhof in dit verslag voorstelt, zijn gebaseerd op de interventielogica van de huidige regelgeving.

Zoals zijn administratie, is de minister van Binnenlandse Zaken van oordeel dat verkeersveiligheid een zevende basisfunctionaliteit zou moeten worden in de basispolitiezorg aan de bevolking, wat de politiezones de mogelijkheid biedt structurele fondsen te ontvangen. In ieder geval lijkt hem een herziening van de wetgeving ook wenselijk.

Wat de hypothese van een zevende basisfunctionaliteit betreft, herinnert de minister van Mobiliteit van zijn kant aan zijn ministeriële verantwoordelijkheid op het vlak van verkeersveiligheid. Hij vindt het dan ook onontbeerlijk dat de minister van Mobiliteit het gedeelte verkeersveiligheid van het Nationaal Veiligheidsplan opstelt. Ook moeten goedkeurings- en evaluatiemechanismen worden ingevoerd om het werk van de politiediensten op dat vlak voortdurend te kunnen afstemmen op de behoeften in termen van doelstellingen en middelen.